

РЕШЕНИЕ

№ 5051

гр. София, 25.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 39 състав,
в публично заседание на 11.05.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Николова

при участието на секретаря Александра Вълкова, като разгледа дело номер **1285** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК вр.чл. 68 ал.1 от ЗЗДискр.

Образувано е по жалба вх.№ 16-20-156/08.02.22г на [фирма]-С. с представляващ Д.Д. и проц.представител юрк.К. против Решение № 50/19.01.22г на КЗД.

В жалбата се сочи, че актът е мат.незаконосъобразен, моли се за отмяната му или евентуално за намаляване на наложената имущ.санкция от 1500лв на мин.размер от 250лв, претендира се юрк.възнаграждение в максималния размер от 360лв. Соци се, че: ответникът не е взел предвид, че сградата не е собственост на жалбоподателя, а той е ЮЛ/не е нито Държавата, нито община/; Решението е издадено на вече несъществуващо правно основание- §6 от ПЗР на ЗИХУ е давал срок до 31.12.06г собствениците на държавни и общински сгради да ги направят достъпни за хора с увреждания, но §6 е отменен от 01.01.19г, като не е налице хипотеза-довършване на започнато производство по досегашния ред/тъй като адм.производство е било по ЗЗДискр, а не по ЗИХУ/; Решението е немотивирано, като не съдържа фактически и правни основания, а доколкото съдържа такива-те си противоречат и това е мат.незаконосъобразност на акта; не са налице всички кумулативни елементи на осъществена дискриминация по см. на ЗЗДискр, като ответникът сам е констатирал, че дружеството е иницирирало процедура по привеждане на обекта му в състояние на достъпна арх.среда; дори да е налице нарушение/обектът не е достъпен за хора с увреждания/- то нарушението е по ЗУТ и Наредба № 1/09г и касае строежа.В съд.заседание юрк.М. поддържа жалбата и представя доказателства, че обж. ПАМ е изпълнена на 30.03.22г, за което КЗД е уведомена на 12.04.22г.

Ответникът КЗД се представлява в съд.заседание от юрк.Г., който оспорва жалбата като неоснователна, моли за отхвърлянето ѝ и присъждане на юрк.възнаграждение, прави възражение,че юрк.възнаграждение на жалбоподателя следва да е в мин.размер за адм.дела без мат.интерес.

Съдът намира жалбата за допустима, като депозирана в срока и съобразно изискванията на АПК, от лице с активна проц.легитимация, пред надлежния съд, срещу ИАА по см. на АПК и ЗЗДискр, поради което следва да се разгледа по същество.

Съдът установи от фактическа страна следното:

На 11.09.18г представител на КЗД извършил проверка на Пощенска станция 6300 в [населено място], в присъствието на двама свидетели, относно архитектурната достъпност на обекта, на осн. чл. 40 ал.2 от ЗЗДискр вр. § 6 от ПЗР на ЗИХУ и в изпълнение на Решение на КЗД от 10.11.17г за провеждане на кампания „Достъпна България“ и заповед № 24/20.03.18г на Председателя на КЗД.Видно от съставения КП от проверката с вх. № 12-11-2490/27.09.18г, Пощенската станция е на първи етаж в сграда, като станцията има няколко стъпала към терена с височина 10см. всяко, представляващи пречка за хората с увреждания. Приложен е снимков материал, видно от който стъпалата са 6 бр.

С доклад № 12-11-2642/16.07.19г Председателят на КЗД приел, че в КП се съдържат данни за осъществено нарушение по чл.5 предл.последно от ЗЗДискр вр. § 1 т.7 и 8 от ДР на ЗЗДискр, като на осн. чл. 50 т.2 от ЗЗДискр вр. чл. 7 от ППКЗД предложил да се образува производство по ЗЗДискр, в което да се установи дали е налице нарушение по чл. 5 предл. последно от ЗЗДискр. по признак „увреждане“, а при такова установяване да се постанови преустановяване на нарушението до установяване на положение на равно третиране, да се наложат санкции и/или ПАМ.

С Протокол № 11/17.07.19г КЗД е приела доклада за самосезиране и е решила да се образува производство.С Разпореждане № 1081/23.08.19г на Председателя на КЗД е образувана преписка № 583/19г, определен е поименен 3членен състав на КЗД за разглеждането ѝ.С доклад от 30.10.19г Съставът уведомява Председателя на КЗД, че е избрал свой председател и докладчик.

С писмо от 10.12.19г докладчикът уведомява [фирма]-С. за образуваното производство, дава се срок за становище, указана е и док.тежест по чл. 9 от ЗЗДискр. Съобщението е получено от дружеството на 12.12.19г, като то депозирило становище на 13.12.19г, ведно с доказателства- нот.акт № 73/07г /видно от който дружеството е собственик на самостоятелен обект №1 на първи етаж в адм.сграда №1 /по КККР/ и на самостоятелна сграда №2 /по КККР/, двете сгради в едно ПИ/. В становището си до КЗД дружеството сочи, че: цитираният в КП като правно основание- §6 от ПЗР на ЗИХУ, има за адресати Държавата и общините/те са собственици на държавни и общински сгради/, а не ЮЛ като него/имотите на ЮЛ не са държавна собственост;/ дружеството обслужва направо по домовете им хората с намалена подвижност , или ги обслужват пред пощенския клон /на нивото на терена/, или им оказват помощ да влязат в помещението на пощенския клон- дадени са указания на директорите на пощенски клонове в тази връзка на 19.07.18г/представени са на КЗД/; моли се за прекратяване на адм.производство.

Докладчикът е изготвил доклад по преписката, изпратен на Председателя на състава

/без посочена дата/. С уведомление за открито заседание дружеството е призовано като ответник. Проведено е открито заседание на състава, отразено в Протокол от 12.11.20г, като се констатира липса на условия за започване на помирителна процедура/представителя на дружеството отказва такава/, и е даден ход на производството. Дружеството представя нови доказателства- Уведомително писмо от Директора на РУ-П. на дружеството/видно от което през м.10.20г е организиран оглед от специалисти на външното стълбище на самата Пощенска станция и той е установил, че денивацията на стълбището е твърде голяма и правеща невъзможно поставянето на телескопични алуминиеви рампи; това налага изготвяне на арх.проект и одобряване на строителни книжа по ЗУТ за изграждане на строеж-стоманобетонена рампа, свързващ тротоара-общинска собственост и Пощенската станция; още през 2017-2018г дружеството е депозирало в [община] арх.проект за разрешаване на строеж-стоманобетонена рампа, който не е бил одобрен/. За събиране на още доказателства във връзка с изграждането на строеж-стоманобетонена рампа, съставът насрочва ново открито заседание. Видно от Протокол от 10.06.21г, дружеството е представило свое Писмо до Кмета на [община] от 16.03.21г, с което –предвид факта, че строежът ще се изгражда върху общински терен/тротоар/, се моли за указания какви още документи следва да се представят за разрешаването му/освен арх.проект/ и за съдействие за поставяне на преносима метална конструкция на тротоара/общинска собственост/.

Постановено е обжалваното Решение № 50/19.01.22г на КЗД, с което: установява, че дружеството е извършило нарушение по чл.5 от ЗЗДискр. по признак „увреждане“, изразяващо се в липса на достъпна арх.среда за лица с увреждания до сградата; на осн. чл.80 ал.2 от ЗЗДискр налагана на дружеството имущ.санкция в размер на 1500лв; на осн. чл. 47 ал.1 вр. чл. 76 ал.1 т.1 от ЗЗДискр. дава задъл.предписание/ПАМ/-в 3месечен срок от постановяване на решението дружеството да предприеме необх.мерки и действия по осигуряване на достъпна арх.среда до сградата, в която е пощенската станция, като отчете специфичните нужди на лицата с намалена подвижност; след изтичане на 3месечния срок дружеството да уведоми писмено КЗД за изпълнение на предприетите мерки по изпълнение на ПАМ. Решението е връчено на дружеството на 25.01.22г, като то е депозирало жалбата до съда на 07.02.22г. В съд.заседание на 11.05.22г дружеството представя доказателства, че е осигурило достъп до Пощенската станция чрез подвижно устройство-на 30.03.22г, като е уведомило КЗД на 12.04.22г.

Съдът намира от правна страна следното:

Видно от чл.145 ал.1 от АПК от компетентността на Съда е да се произнесе единствено по законосъобразността на оспорения административен акт, като проверява дали е издаден от компетентен орган и спазена ли е установената форма, спазени ли са процесуалноправните и материалноправните разпоредби по издаването му и съответства ли на целта на закона.

Съдът приема, че административният акт е издаден от надлежен 3чл. състав. На основание чл. 64, ал.1 от ЗЗДискр. „решенията се вземат с обикновено мнозинство от членовете на заседателния състав и се подписват от него“, което изискване в настоящия случай е изпълнено, както и не е налице особено мнение на член от състава по смисъла на чл. 64, ал.2 ЗЗДискр. Решаващият 3чл. състав на КЗД е определен с Разпореждане на Председателя на КЗД. Членовете на заседателния състав са

определили кой от тях да е докладчик и кой да е Председател на състава.

Решението е в разписаната от закона писмена форма по чл. 59 от АПК, като съдържа реквизитите по тази норма и по спец. норма на чл. 66 от ЗЗДискр, вкл. фактически и правни основания за издаването му.

Съдът, като взе предвид практиката на ВАС по идентични казуси- Решение по д.№ 11392/19г на ВАС и Решение по д.№ 11870/19г на ВАС, по процесуалната и материалната законосъобразност на Решението намира следното:

В хода на адм.производство са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила. Докладчикът е изготвил доклад, насрочено е открито заседание с осигурено участие на конституираните страни,ответникът е уведомен за началото на адм.производство, предоставен му е достъп до преписката, указана му е док.тежест по чл. 9 от ЗЗДискр/обърната/, правото му на участие не е нарушено.Възражението на дружеството /че не е собственик на сградата, а само на обект в нея/ не е разгледано- прието е за неотнoсимо. Относимите факти и обстоятелства са били изяснени/чл. 35 от АПК/- отделен е въпросът как са били ценени, възраженията на дружеството не са взети предвид/нарушение по чл. 36 от АПК/, като в производството не са били конституирани останалите съсобственици на административната сграда.

Съдът намира , че спорът не е по фактите, доколкото дружеството не оспорва, че към датата на проверката на конкретната Пощенска станция е нямало монтирана рампа на стълбите предсамата Пощ.станция за осигуряване възможност на лица с нарушена подвижност да имат достъп до пощ.станция /а не до цялата съсобствена адм.сграда като цяло-бел. на Съда/.

По мат.законосъобразност на Решението:

1/ КЗД приема, че дружеството/предоставящо обществени услуги/ не е изпълнило задължението си по чл.36 от Наредба №4/09г вр. чл.169 ал.1 и ал.4 от ЗУТ, като това е нарушение по чл.5 от ЗЗДискр.Адресат на нормата от Наредбата обаче са собствениците на обществени сгради, а дружеството е собственик само на един от обектите в административна сграда. Следователно задължението по Наредбата има за адресати- всички съсобственици в адм.сграда, а не избирателно само някои от тях.Адм.производство обаче е проведено само относно жалбоподателя и изобщо не е ясно кои са останалите съсобственици на адм.сграда/може сред тях да има и други ,предоставящи обществени услуги,напр.банки/. Освен това КЗД приема, че към датата на последното си заседание/10.06.21г/- нито Пощенската станция, нито цялата сграда имат осигурена достъпна среда/представените от дружеството доказателства само показвали намерение да се осигури такава чрез изграждане на строеж върху общинска собственост-тротоар/. В цялото адм.производство обаче липсват каквито и да е констатации дали до адм.сграда/в цялост/ липсва осигурен достъп за хора с увреждания.Следователно КЗД прави смесване в правните си изводи между достъп до пощенската станция и достъп до цялата адм.сграда/за такъв изобщо няма факт.установявания/ , като в крайна сметка обаче диспозитивът по т.1 на Решението е за липса на достъп до сградата.Съдът намира, че КЗД няма правомощия да осъществява контрол по спазването на Наредба №4/09г и ЗУТ/в тях е разписано кой осъществява контрола/. Освен това адм.производство е започнало с посочено правно основание по §6 от ПЗР на ЗИХУ, а е приключило с Решение с посочено правно основание по ЗУТ и Наредба №4/09г/това нарушава правото на защита на дружеството, освен че не е в компетентността на КЗД/. Освен това КЗД приема в

мотивите си, че е предоставила „разумен срок“ на дружеството да изгради строежа/при наличие на доказателства, че е нужно одобряване на строителна документация за строеж-стоманобетонова рампа, който освен това ще се извършва и върху общински терен-тротоар/. Преценката на КЗД за „разумен срок“ - за одобряване на строителна документация по реда на ЗУТ и за последваща реализиране на строеж в съответствие с книгата, е в разрез с разписаните конкретни срокове по ЗУТ/императивни/ и показва непознаване на специфичните производства по ЗУТ/логично е, при положение, че не е в компетенциите на КЗД да контролира изпълнение нормите на ЗУТ/.

2/ Налагайки имущ.санкция в размер на 1500лв - с т.2 от диспозитива на Решението, КЗД се обосновава, че вече изградената от дружеството тоалетна за лица с увреждания/явно в самата Пощенска станция, която е еднолична собственост на дружеството,бел. на Съда/ и вече предприетите действия и демонстрирана воля по изграждане на достъпна среда, обосновават налагане на санкция в размер - по-нисък от максималния. Това мотивиране на наложения размер /при законов диапазон 250лв-2500лв/ показва непознаване на правилата за определяне на размера на санкция/максималният размер не се прилага по презумпция и само по изключение -да се намалява,както погрешно счита КЗД/.

3/ Определеният с т.3 от диспозитива на Решението - 3месечен срок да се разреши и изгради строежа/стоманобетонова рампа/ върху общински терен, за да се осигури чрез него достъп до цялата адм.сграда, не е съобразен със сроковете по ЗУТ за одобряване на строителна документация и реализиране на строеж в нейно изпълнение.Представените от дружеството на Съда доказателства за изпълнение на ПАМ на 30.03.22г /снимков материал-л.60/ само доказват, че в тази кратък срок е било възможно само закупуването на метално устройство за изкачване на стълби- за инвалидни колички, но не и разрешаване и изграждане на строеж по ЗУТ. Това устройство обаче е закупено от дружеството и ще обслужва неговите клиенти с нарушена подвижност, но не и всички посетители на адм.сграда.Коего доказва, че дружеството може да изпълни само предписание -да осигури подвижност до своя обект в сградата, но не и до цялата съсобствена адм.сграда/която има различни входове,видно от снимковия материал към съставения КП/.

По изложените съображения Съдът намира Решението за проц. и мат.незаконосъобразно, както и за противоречащо с целта на закона-ЗЗДискр/този закон няма за цел контрол на строителството по ЗУТ/.То следва да се отмени, но преписката не следва да се връща за ново разглеждане- първо поради вече осигурен в хода на съд.производство достъп до обекта на дружеството за лица с намалена подвижност/чл.142 от АПК/, второ-тъй като адм.производство е започнато на правно основание, което вече не съществува/§6 от ПЗР на ЗИХУ/.

Предвид изхода на спора, искането на жалбоподателя за присъждане на разноски е основателно по чл. 143 ал.1 от АПК.На жалбоподателя следва да се присъди 100лв юрк. възнаграждение - в мин.размер по чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ вр. чл. 37 ал.1 от ЗПП.

Водим от горното и на осн. чл. 172 ал. 2 от АПК, Съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 50/19.01.22г на КЗД, по жалба вх.№ 16-20-156/08.02.22г на

[фирма]-С. с представляващ Д.Д..

ОСЪЖДА Комисия за защита от дискриминация да заплати на [фирма]-С. с представляващ Д.Д. сумата от 100 лв/сто лева/, представляваща разноси по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от съобщението.

Съдия: